

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

„Slovenskega društva“ III. javni društveni shod

bil je včeraj zvečer ob 8. uri v čitalniški dvorani. Udeležilo se ga je nad 60 članov. Predsednik notar Gogola otvoril je shod s primernim nagovorom. Rekel je, da čas shoda v zaprtih prostorih ni več ugoden, a da današnja udeležba kakor tudi mnogobrojni glasovi z dežele pričajo, da ima naše društvo, dasi je še mlado, za seboj ne le inteligentno občinstvo, ampak tudi kmetijski stan, kakor je razvidno iz imenika, ki šteje že več sto udov. Navzlic svoji mladosti ima društvo že lep uspeh za seboj. Občinske volitve v mestu Ljubljanskem smejo nam biti v ponos, kajti prodrli so vsi naši kandidatje sijajno. Kakor doslej, delovalo se bode pod firmo slovenske narodnosti tudi v bodoče in upati smemo, da bodo kakor odborniki, tako tudi člani storili vse, kar je v prosep društva in narodu slovenskemu. (Dobro, dobro!) Predsednik predstavi potem zastopnika vlade, magistratnega oficijala g. Robido in dá potem besedo g. dr. Trillerju, ki je ob ustanovitvi društvenega glasila poročal tako:

Slavni zbor! Društvo naše rodilo se je v precej živahni, a nič veseli dobi domače naše politike! — Brezmejna gospodarstvahlepnost stranke, ki si je po vsej krivici prilastila ime konservativne, uničila je v kronovini kranjski staro slovensko složnost, razcepila je na dvoje narodne čete. Uvidevši, da z njo ni možno skupno delovanje v korist narodu, združila se je v svoj lastni krog narodna inteligencija kranjska, ustanovila si je svojo lastno organizacijo v „Slovenskem društvu“. — Navzlic temu, hotelo se je „Slov. društvo“ z vsega početka izogniti vsakemu nepotrebnemu domačemu boju, kajti vodila je društvo v prvi vrsti skrb za narodni naš napredek — in to je društvo tudi poudarjalo že v ustanovnem svojem oklicu.

A stoječe še pri zibeli mladega našega društva presenetil nas je razpust državnega zbora in predno smo se zamogli še krepko organizovati ter pridobiti si potrebnega zaupanja tudi v zbeganih širnih krogih naroda, usilila nam je nasprotna klerikalna stranka boj.

Naravna posledica temu bila je, da je „Slov. društvo“ pri prvem svojem nastopu na volišči pod-

leglo starejši organizaciji, pred vsem pa uprav brezvestni agitaciji stranke, ki se je proglasila z vsega početka društvu sovražno.

Ta sicer povsem časten propad pa nam je bil ob enem dobra šola.

Uveriti smo se morali, da je prazen vsak up sporazumljenja z ljudmi, ki so si stavili nalog, da poštene in za blagor svojega naroda uneti inteligenciji kranjski odtujijo z lažmi in obrekovanjem prosti narod.

Ustanovili so si v to svrhu poseben organ, ki je jel, zlorabeč ščit katoličanstva ter grešeč na globoki verski čut našega naroda, v tisoč in tisoč proizvodih z blatom ometavati slovenske naprednjake ter ožigosati pred njim najbolj poštene in zaslužne rodoljube in veljake naše kot brezverce, kot prave pravcate pijonirje antikrista.

In temu početju, ki mu je služila ter mu služila žalibog tu in tam tudi leca, stali smo mi onemogli nasproti.

Na razpolago bil nam je le naš dnevnik, ki je pač krepko zavračal hudobne napade, ki pa že vsled svoje osnove in cene ne more biti dovolj pristopen onim krogom našega naroda, ki nam jih žele nasprotniki v prvi vrsti odtujiti.

Ni čuda torej, da je staro načelo „calumniare audacter semper aliquid haeret“ tudi tu obveljalo in da vsled tega mej prostim narodom dosihdobi nismo našli povsod pričakovanega odziva.

Te razmere in izkušnje dovele so odbor „Slovenskega društva“ konečno do osvedočenja, da je treba oskrbeti društvu in stranki orožje, s katerim se bo moč uspešno v bran postaviti pogubnemu početju označenih naših klevetnikov.

Tako orožje pa zamore biti le list, ki mu bo odprta pot v zadnje kranjsko selo in ki bo po nasprotnikih zbegano prosto ljudstvo podučeval o pravih namenih in tendencijah naših.

Odbor se je vsled tega skoraj v vsaki svoji seji pečal s to velevažno zadevo ter imenoval vrh tega v svrhu ustanovitve društvenega lista poseben odsek ad hoc, obstoječ iz društvenikov Iv. Hribarja, dr. Dan. Majarona in poročevalca teh vrstic.

Ta odsek je stvar temeljito proučil ter stavil v odborovi seji z dne 10. maja sledeče konkretne

predloge, ki ste jih, gospoda, na kratko itak že čitali v „Slov. Narodu“ in ki se glase:

„Slov. društvo“ prične izdavati z drugim semestrom 1891 svoje lastno glasilo pod imenom „Rodoljub“. — List izhajal bo prvo in tretjo soboto vsacega meseca v obsegu 8 strani velike četvorke, tako da naj izide prva številka dne 4. julija t. l.

List bavi naj se poleg politične vsebine (v že prej označenem smislu) zlasti tudi z gospodarskimi in obrtnimi stvarmi, tako da mu bo moč vsestransko podučevati prosti narod, kateremu je v prvi vrsti namenjen. — Glede na to, da je treba listu omogočiti pristop v vse slojeve naroda, določi se mu cena do konca leta 1891 na 40 kr., potem pa na 70 kr. na leto. — Društvenikom „Slov. društva“ in naročnikom „Slov. Naroda“ pošiljal se bo list brezplačno. — Kot odgovorni urednik podpiše naj list g. društveni predsednik I. Gogola. Odbor je te predloge soglasno sprejel, poveril nadzorništvo uredništva že imenovanemu odseku ter letos ukrenil za ustanovitev potrebne korake, izrazil pa je ob enem nado, da mu bodo naklonili pri tem rodoljubnem početju svoje sotrudištvo vsi zastopniki splošne in strokovne naše žurnalistike, na drugi strani pa, da bodo gladili pot v narod listu vsi naši prijatelji, zlasti s pridnim nabiranjem novih društvenikov.

Zgol potreba in zgol prisiljena obramba rodila je torej „Rodoljuba“. — To se razvida, mimogrede povedano, pač že iz tega, da je glede na visoke tehnične stroške ter na označeno nizko naročnino, le rodoljubna požrtovalnost nekaterih imoviteljnih veljakov omogočila ustanovitev lista. — Naj jim bode izrečena že danes na tem mestu najtoplejša zahvala.

Zategadelj pa „Rodoljub“ ne bo imel in ne more imeti nakane, izzivati in napadati; spuščal se ne bo z nikomur v neplodno in nepotrebno polemiko, stal bo marveč v defenzivi ter le krepko a dostojno branil napredno stranko in njeno delovanje neosnovanih napadov od katerekoli strani.

Gojil in netil bo v narodu pravo in staro narodno zavest, ter dokazaval mu, da laže vsak, kdor pravi, da je naše delovanje naperjeno zoper duhovski stan kot tak, ali pa celo zoper vero.

Tudi ne bo zamenjaval on visokospoštovanega stanu, ki si je stekel za narodno stvar nevenljivih zaslug, s stranko, pač pa bo vsakemu klevetniku

LISTEK.

Iz Bara v Podgorico.

(Potopisna črtica.)

(Dalje.)

Na koncu teh potopisno-zgodovinskih črtic dostavim naj še zanimivo dogodbico, ki se večinoma tiče Crnojevičev, ki se je pa vsaj deloma vršila na slovenskih tleh. Znano je, da se je prva beneške vojska neizmerno dolgo vlekla in da so bili ob avstrijsko-beneški meji vedni prepiri mej obojestranskih podložnikov. V Vormsu se je bil sicer cesar l. 1521 pogodil z Benečani, kateri kraji naj ostanejo pod Avstrijo in kateri naj pripadejo Benečanom, ali to pogodbo je bilo težko izpeljati zaradi mnogo zapletenih mejnih prašanj. Obedve vladi sta izbrali mejni komisiji, ki naj bi določili mejno črto. Avstrijska mejna komisija je zborovala v Gorici in Gradišči ob Soči. Član te komisije je bil tudi Ljubljanski knezoškof Krištof Ravbar (1493 do 1536) iz znane močne rodovine kranjske. Ta mož se je bil že cesarju Maksimilijanu tako prikupil, da si ga je izbral za „višjega bojnega komisarja“

in ravno tako zaupanje in čast je užival tudi pri nadvojvodi Ferdinandu.

Poveljnik benečanske granice je bil takrat Krištof Walderstein, isterski plemič iz Račic, ki je imel svoj glavni kvartir v Maranu, trdnjavi med lagunami onstran sedanje avstrijske meje. Ta je bil poslal koncem leta 1522 nekega Dalmatince Jerolima iz Zadra in nekega Čeha („ain Becham genannt Tscheho“) po morju, da naj preskrbita žita za trdnjavo Marano, ali izostala sta nad štiri mesece. Ko se je morala s žitom nakrcana ladja pred nevihto zateči v luko Budva (med Kotorom in Barom) in tam več dni čakati ugodnega vetra, prišel je poslanec črnogorskega vojvode Škenderbega Crnojevića s svojim pisarjem in dvema slugama in ker ni bilo druge pripravne ladje v luki, ki bi bila v Benetke namenjena, prisilil je benečanski župan v Budvi Čeha, da je moral sprejeti poslanca na brod, drugače ne bi bil smel odplavati. Ker pa na brodu ni bilo več kot pet kristjanov, katere bi bili nadošli štirje „Turki“ lahko premagali in ubili, ukazal je župan še trem kristjanom na brod. Poslanec je plačal koj dvanajst dukatov prevoznine in potem so se odpeljali.

Ko je srečen veter ladjo prignal blizu maranske luke, zapustil je Čeh skrivej in po noči brod ter prišel pod ozidje maransko in dal straži razumeti, da ima na ladji „turško“ poslanstvo, ki ga sili v Benetke voziti. Če se to zgodi, ne dobi Maran žita in nastala bode lakota. Vrh tega je „Turek“ *) tudi cesarjev sovražnik in brez spremstva, zato bi bilo dobro ujeti ga. Na to se poda Walderstein s štirimi barkami in vojaki jedno nemško miljo daleč proti ladji, približa se jej najpoprej z jedno barko in nekaterimi hlapci, ki so tudi zahtevali, naj jih ladja sprejme za Benetke, potem pa je z drugo barko prišlo toliko hlapcev na ladjo, da so Turke in Budvance zvladali in jih ujeli. Waldstein je zapovedal Čehu, naj jadra v maransko luko in potem koj poroči mejni komisiji v Gorici, kaj se je zgodilo. Ta je sporočila stvar škofu Ravbarju in ga prosila, naj pride k izpraševanju „Turka“, kar je tudi rad storil.

*) V XVI. stoletju so imenovali pravoslavne Srbe le „Turke“. Če piše torej Trubar, da bo s pomočjo cirilice celo „Turke“ spreobrnili, misli pri tem le na Srbe pod turško oblastjo.

poštene naše napredne stvari brez usmiljenja strgal raz lice krinko skrbi za duševni blagor naroda našega.

Pri vsem tem pa bo „Rodoljub“ vodilo „fortiter in re suaviter in modo“ in to navzlic temu, da ga nasprotniki že sedaj, še nerojenega in predno so imeli priliko, vzpoznati ga po njegovih delih, obmetavajo s kamenjem.

„Rodoljub“ služil bo neustrašeno in pošteno poštenu naši napredni stranki, sodi pa naj njega in njegove nasprotnike narod sam.

Uspevati in obstajati pa bo zamogel glede na potrebne velike gmotne žrtve le, ako se ga tesno oklene cela narodno-napredna stranka, in ako v tem pogledu stori vsak društvenik svojo dolžnost. Skupna naša skrb, slavna gospoda, bodi torej, da list ne upeša, predno bo zamogel izvršiti svojo nalogo.

Završuje svoje poročilo usojam si tedaj prositi Vas, da naklonite listu sami ter priborite tudi v krogih somišljenikov obilne gmotne in zlasti tudi duševne podpore.

V tej nadi sklenem ter prosim, da vzamete to poročilo blagohotno na znanje.

Dr. Trillerja izvestje vsprejelo se je z glasnimi dobrokllici in potem je prišla na vrsto nastopna točka: „Razgovor o slovenskih strankah“.

K tej točki povzel je besedo dr. Iv. Tavčar, rekoč:

Slavni zbor! V imenu odbora našega društva čast mi je sledeče poročati:

Že dvakrat nastopilo je naše društvo v političnem boji. Prvikrat, pri volitvah v državni zbor, smo v notranjskih in gorenjskih mestih propadli, čemur se ni čuditi, ko je nam nasproti stala koalicija, koja se v prihodnje prej kot ne nikdar več ne bode nahajala v prijateljski zvezi.

Drugikrat, ko smo volili v mestni zastop Ljubljanski, pa so kandidatje našega društva sijajno prodrli, dasi je nam nasprotna stranka napela vsako svojo silo. Pa tudi pri omenjeni volitvi državno-zborski pokazalo se je, da stoji za našim društvom v notranjskih in gorenjskih mestih mogočna stranka; belo Ljubljano pa smo si priborili za sé, tu, v središču naše kronovine, so naši nasprotniki popolnoma in za vselej podlegli, če tudi tega sedaj še nočejo pripoznati.

Dasi stoji torej za našim društvom po celi deželi znatna stranka, vendar dosedaj še ni imela posebnega imena, ker se je marsikdo bal, da bi s takim imenom postal razdor v slovenskem taboru še večji, ali vsaj še očitnejši. Opravičeno pa je mnenje, da se razdor narodnega tabora v naši kronovini več prikriti ne da. Tukaj delujeta dve stranki, prva se sklicuje na staro konservativno firmo, druga je pa do sedaj več ali manj živila ob kompromisih, ter se s svojim imenom do dandanes še ni upala na dan, s čemur pa ni ničesar drugega dosegla, nego to, da sta pogum in greben tem bolj zrasla nasprotni stranki. Po mnenji vsacega pametnega politika naj poneha v prihodnje ta polovičnost, in odkrito pripoznajmo, da sta mej kranjskimi Slovenci v resnici dve stranki, in da moreta biti dve stranki, dokler se bodo zagovarjala in zastopala načela, kakor jih sedaj zastopa nam nasprotna stranka.

Ni mi treba razpravljati, kako je nastal razpor na Kranjskem. V miru smo dolgo časa živeli, prav tako, kakor žive sedaj Slovenci v Koroški, in oni na spodnjem Štajerskem. Tudi pri nas bi bilo lahko tako, tudi pri nas je duhovnik poklican, da deluje za napredek naroda, in da pomnoži tako zasluge, koje si je pridobilo nekdanje duhovništvo za probudo Slovenstva po Kranjskem.

Z živo narodno zavestjo se vzdržuje naš rod ob naših periferijah. In če se ugonobi mej koroškimi ali štajerskimi Slovenci ta zavest, zgubljeni in ugonobljeni so sami. Gotovo pa je, da se mora in mora mej njimi še veliko storiti za probudo narodne zavesti, in nas vse veseli, ko opazujemo, kako se mej omenjenimi brati trudita duhovnik in posvetnjak roko v roki.

Našemu društvu pa je odkazan delokrog samo v kranjski kronovini. Razmere, ki vladajo tu, se nikakor ne dajo primerjati onim v Koroški ali na Štajerskem. Tam imata posvetnjak in duhovnik enega in istega nasprotnika — germanizacijo. Pri nas smo pa tega nasprotnika primeroma precej korenito zatrli, tako, da je vsaj za sedanje čase v kot potisnen. Nikakor pa še ni dognano, da se v svojem kotu germanizacija več probudila ne bode, in da ne bode z nekdanjo močjo poskušala izpodkopati Slovenstvo na Kranjskem. Da pride zopet do tacihi poskusov, o tem sedaj, ko v parlamentu grof

Tasffe nemški levici vedno bolj odpira elastično svoje srce, niti dvomiti ne moremo. Zopet pridejo časi, ko bo narod slovenski odkazan jedino le na svojo lastno moč, in tužno bi bilo, če bi ga dobiteli v trenutku, ko je v njem do cela opešala narodna zavest, in tisto naučusenje, ki nam je nekdanj k delovanju budilo odlične naše prvake.

Tak žalosten položaj pa bi lahko — hoté ali nehoté — prouzročili tisti preslepljeni duhovniki, kojih število dandanes hvala Bogu še ni preobilo!, ki so mej nami vsvarili strogo katoliško, in oziroma strogo klerikalno stranko. Taka stranka je v svojem jedru sovražna vsaki narodnosti, v svojih zadnjih konsekvencah je brezdomovinska, ker končno drugača, kot brezdomovinska biti ne sme. Kratka je doba, odkar se je zanesla taka stranka med nas, ali v tej kratki dobi poteptala je v blato naše najodličnejše pesnike, in v nič je hotela potisniti tudi najzmernejše može, ki ne prisezajo na njen prapor, in ki so do sedaj koristno delovali v našem političnem življenju. Konservativna se imenuje ta stranka, v istini pa noče ničesar obraniti, pač pa vse razdreti in podsuti, kar smo si do sedaj priborili, bodi si v slovstvu, bodi si v politiki. Če se taki stranki v bran postavimo, da ohranimo kar se je do sedaj vsvarilo, potem smo mi v pravem pomenu konservativni, a ne ona!

Mi nikdar ne bomo zatajili svojega prepričanja, da je vera našem ljudstvu potrebna, da je to svetinja, koja ima braniti v sili prvi in zadnji izmed naroda. Vedno pa bomo proti temu, da bi se pod plaščem vere skrivala ostudnost in sebičnost, in posebno proti temu bomo vsikdar, da bi se vera uporabljala za sredstvo, da bi se z njim udušilo vsako živejše gibanje narodne ideje mej nami. Vera je svetinja našega naroda, ali narodnost tudi ni poganstvo, kakor se uči v najnovejši dobi.

Mi nikakor ne usilujemo pravoslavja Slovence, in zadnje afere v Podragi nismo prouzročili mi, prouzročila jo je jedino le nerodnost in neukretnost cerkvenih organov. Mi pa nismo za to, da bi se veri na ljubo mej nami zatrla vsaka duševna zveza z drugimi, mogočnimi slovanskimi rodovi, ker smo ravno prepričani, da je duševna ta zveza Slovence v korist.

Mi hočemo ohraniti vse, kar se je dosedaj priborilo, ter nočemo niti za pičico odnehati od tistih zahtev, koje so zastopali od nekdanj naši voditelji. Mi hočemo pred vsem postati narodna stranka, dobro vedoč, da služi le Avstriji v srečo, če se čista in neskaljena obrani slovenska narodnost. Mi se nočemo za ničesar ogreti, kar bi ohladilo narodno zavest mej nami, posebno sedaj ne, ko je videti, da hoče vlada vse storiti, da bi vsi slovanski rodovi polagoma mlačni pestali za svojo narodnost ter tako se za vedno podjarmili nemški begemoniji.

Kar se tiče narodne zavesti, nočemo storiti koraka nazaj, pač pa imamo najboljšo voljo na tem polju napredovati do skrajnih mej. In ker je razvitje narodne ideje le posledica večje olike, zastopati hočemo tudi to oliko, svesti si, da živimo v devetnajstem stoletju, kjer se le tisti narod ohraniti more, ki uspešno napreduje a civilizacijo. Biti hočemo torej narodna in napredna stranka, ker hočemo varno podpirati vsak napredek, koji bi služil našem narodu v korist.

V imenu odbora prosim, da se vnaprejme sledeča resolucija:

Občni zbor Slovenskega društva izreka se za to, da se stranka, stoječa za društvom, imenuje v prihodnje „narodno-napredna“ stranka.

Zborovalci so glasno pritrdjevali besedam govornikovim in z dobrokllici vsprejeli predlagano resolucijo.

Ko je predsednik to točko dal na razgovor, oglašil se je prvi dr. Majaron. Govornik izrazil je svoje prepričanje, da bode današnji predlog brez ugovora odobren po vsej deželi in našel vesel odmev, ker se povsod spoznava potreba odločnega postopanja in potruba našega društva, katero se ima poganjati za naš duševni in gmotni napredek in ima biti ščit proti neosnovanemu sumničanju z nasprotne strani. Nastal je razdor mej nami, vsak ga obžaluje, a mi smo bili dovolj dolgo prizanesljivi, zdaj ne moremo drugače, treba, da se organizujemo. Ne da bi nam bila načela različna, je razlika le literarna ne politična. Literarna divergenca prenesla se je na politično polje in pod pretezo verskih načel anujejo se razni napadi, pred katerimi neso varni niti taki možje, kakršna sta cesarski svetnik Murnik in župan Grasselli.

Nasprotna stranka imenuje se konservativno, dasi je že angleški zgodovinar Macaulay rekel, da je vsaka konservativna stranka bedasta, v resnici pa je destruktivna. Ona hoče vse podjarmiti, brezverec jej je, kdor ni z njo. Takina pa je ta stranka le na Kranjskem. S konservativci na Koroškem in Štajerskem smo pa v vsem jedini in Bog ne daj, da bi kdaj z njimi prišli v nasprotstvo, bilo bi pogubno. Zato bomo jedini s konservativci koroškimi in štajerskimi na podlagi starega slovenskega programa dalje delovali narodu na korist. (Dobro! Dobro!)

Dr. vitez Bleiweis-Treteniški: Debata je jako zanimiva, ker sedaj je kreniti novo pot. Poprej delovali smo skupno, a iz Graških hribov prišla je nemila sapa v nas in zatemnila narodno obnebo. Začelo se je hujskati pod pretezo: Vera je v nevarnosti. To je popolnoma izmišljeno, vera ni prav nič v nevarnosti, a premenili so se naši prejšnji sobojevniki, častiti duhovniki. Trdijo, da so še narodni, a prvi in glavni ideal jim je splošni boj za vero, v narodnem oziru pa so vsi drugačni. Sedaj zasemarjajo narodne stvari, se ne udeležujejo veselice, ne podpirajo več narodnih podjetij, vedno je prva beseda: Vera je v nevarnosti. Pri sedanjih razmerah v Avstriji in sploh v Evropi se za vero ni prav nič bati, pač pa za narodnost, to je treba osigurati. Tega mnenja bil je tudi moj pokojni oče in da je še danes živ, bil bi izvestno našega mnenja. Razpor je gotov, a utegne se poravnati, ko bi duhovščina izprevidela, da hodi kriva pota, potem se bomo takoj spravili in jaz bodem prvi, ki bode zaklical: Pridite k nam, saj smo bratje! Dokler pa vztrajajo pri današnji taktiki, ne preostaja drugoga, nego da spor obžalujemo, a da hodimo ločena pota. (Dobro! Dobro!)

Gospod Kunc naglašja, da je srednji stan pač nekoliko pričakoval, ko je večina prešla v roko konservativcev. To pa glede svojih narodno-gospodarskih težav, katere je kapitalistični liberalizem prouzročil. Pokazalo se je pa, da je tudi konservativna stranka bila jako popustljiva v gospodarskih stvareh, da se po njenem prizadevanju ni skrivil doslej v Avstriji las niti lažil liberalizmu niti kapitalizmu. Pestovali so pač vse leta versko šolo, za ljudske težnje in zahteve pa so bili isto tako glubi in nemi kakor liberalci. V nas o pravem konservativizmu niti govoriti ni; uplivni pristaši nasprotne stranke preprečevali so skraja vso izvršbo konservativnih idej stanovske organizacije, kar se jim prav lahko dokaže.

Ime konservativcev si nasprotna stranka prav po krivici prilastuje, kajti vse druge lastnosti jo dičijo nego konservativizem. Ko bi le konservativna bila, ne vem čemu bi se bili prepirali. Pač pa predstavlja skrajno klerikalno stranko, ki je tolikanj prenapeta, da hoče v sleherni stvarici varovati zadnjo in odločilno besedo vzgojencem semenišča, za kar se pa masa naroda, ki ima v praktičnem življenju gotovo boljše skušnje, ne more ogrevati. Govornik izvaja iz zgodovine in lastnosti našega naroda, da mej nami ni prostora za politične skrajnosti, bodisi že na to ali ono stran, ker celo navaden človek jako trezno pretresuje vse stvari. Upa tudi, da ime, s katerim danes nameravamo krstiti svojo stranko, ne more nikdar pomenjati razdora ali biti ovira skupnemu delovanju. Za napredek sme biti vnet vsak veren in pošten katoličan. Tem manj pa se sme braniti napredku slovenski narod, če neče v silnem tekmovanju z drugimi narodi zaostati. Ime naše stranke niti duhovnikov ne more ovirati, da bi se ne oklebrili stranke, ki hoče v poštenem napredku iskati in pospešiti blaginjo naroda.

Po Kunčevem živo odebravem govoru se je po dr. Tavčarji predlagana resolucija soglasno vsprejela.

Pri zadnji točki „Razni nasveti“ poprijel je besedo dr. Majaron ter z ozirom na poslance Šukljeja pritožbo v budgetnem odseku, da nekateri uradniki ne spoštujejo jezikovnih ukazov in na ministra poziv, naj se mu vsak tak slučaj naznani, poudarjal, kako potrebno je, da se v tem oziru kaj stori. Po jezikovnih ukazih ima se vsaka slovenska uloga slovenski rešiti, na vsako slovensko tožbo ima se izdati stranki slovenski odlok. To pa se ne godi povsod in baš „Slovensko društvo“ mora v tem kaj storiti. Zato govornik predlaga:

„Slovenskega društva“ odbor obrne naj se do svojih poverjenikov s pozivom, da mu naznani vse take slučaje, ko se kršijo jezikovni ukazi in naj potem skrbi za pota in sredstva, da se tem nedostatkom odpomore.

Ko se je ta predlog soglasno in z dobroklici odobril, zaključil je predsednik notar Gogola s kratkim ogovorom shod, ki je trajal blizu polduro uro

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 5. junija.

Češki listi o slovanskih poslancih.

Češki listi, posebno pa mladotški, se britko izražajo o moravskih Čehih, o Slovencih in Hrvatih, ker se Slovani v državnem zboru družijo makar z vragom, le z mladotšimi ne. Pobožjale se stvar ne bode prejš, menijo, dokler pri ostalih Slovaneh ne gredo v pokoj stari gospodje in nastopijo na njih mesto novi moze, ki bolj razumejo sedajni čas. Mnogo se nadejajo od slovanske mladine, ki se je zadnjič združila pri slovanskem dijaškem shodu v Pragi. Tudi mi smo tega mnenja, da bi za nekatere naše stare gospode poslance bilo najbolje, da gredo v pokoj in prepuste mesta čilejim mladim močem.

Francoski dijaki in nemški listi.

Kakor se poroča „Narodnim listom“ z Dunaja, so se pritožili francoski dijaki, ki so se odpejali preko Dunaja, pri nekaterih mladotških poslancih, da so nemški listi raztrosili toliko lažij o njihovem bivanju v Pragi. Tako so odločno izrekli, da ni resnično, da bi se bilo pri njih odhodu klicalo: „A bas les Prussiens!“ in „Pereant Prussiens!“ Vesti o tem so popolnoma neosnovane in lažnjive. Nam se ta popravek ne zdi prav nič čuden, saj predobro poznamo resnicoljubnost nemških židovskih listov.

Hrvatska in Ogerska.

Obravnave glede hrvatskega z-miljškoodevzenega fonda neso imele za Hrvatsko istega uspeha, kakor se je pričakovalo. Ogerska dosegla je, kar je hotela, ker je hrvatska regnikolarna deputacija preveč popustljiva in škodo ima le Hrvatska. Celo nemški listi ne odobrujejo takega postopanja Madjarov, ki na Hrvatskem dosežejo kar hote, ker jim gre vladna stranka na roke. A baš ti listi pravijo, da Madjari ravna jo neprevidno ker preveč napenja jo lok. Utegnil bi počti, ker star pregovor že pravi: Svaka sila do vremena.

Gibanje mej redovniki na Ogerskem.

Iz Požuna se poroča, da je konferenca definitorjev o zadevi postopanja nasproti nameravani reformi reda že par dni zbrana v frančiškanskem samostanu, da se pa ni dosegel pozitiven rezultat, ker so mnenja članov konference različna. Nekateri so odločno proti temu, da bi se na pomoč klicale posvetne oblasti. Mlađši člani hote raje izstopiti, nego da bi se podvrgli strogim odredbam. Stareji člani, za katere bi reforma itak ne imela veljave, so zadovoljni z odredbami kardinalskega kolegija. Provincijali Skrobanek si prizadeva poravnati nasprotstva. Zdaj se izdeluje memorandum na papeža naj se pošlje preiskovalna komisija, da se stvar uravna. Dosednji sklepi so še tajni.

Vnanje države.

Bolgarska in Turčija.

Nedavno došla je v Carigrad vest, da so bolgarske vojaške čete zasedle sedem vasi v Rodopskih gorah na vzdornoromelijski meji. To je prouzročilo razburjenost in veliki vezir uprašal je vlado v Sofiji, kaj je pravo za pravo s to zadevo. Bolgarska vlada je odgovorila, da so se te vasi zasedle le začasno, da je bilo to neobhodno potrebno, da so se prepredili vedni upadi prebivalcev teh krajev v sosedne bolgarske vasi. Vlada neče s svojim postopanjem preudikovati razsodbi mejne komisije. Turška vlada vzela je to izjavo na znanje in je naročila mejni komisiji, naj se požuri z delom, da se določi, katere vasi Rodopskega pogorja spadajo k vzhodni Rumeliji, katere pa k Makedoniji.

Italijanska zbornica in ruski štiti.

V italijanski zbornici stavi je poslanec Pais-Serra interpelacijo, jeli hoče italijanska vlada kaj storiti proti preganjanju židov v jednom delu Evrope. Ministerski predsednik Rudini odgovoril je, da se Italije ne more mešati v notranje zadeve drugih držav. Če bi pa imela priliko govoriti, izrekla bi se v zmislu verske tolerance. S tem bila je interpelacija odpravljena.

O napadu na železniški vlak.

Turška vlada je izrazila proti nemškemu poslaniku svoje globoko obžalovanje zaradi napada na železniški vlak ter obljubila, da bode roparji hitro in strogo kaznovani. Iz Carigrada odposlali so se vojaki, da takoj zasledujejo in polove roparje. Preiskovalo se bode posebno tudi, če nego razbojniki morda imeli kakih aktivcev mej železniškimi čuvaji ali drugim železniškim osebjem. Razbojniki žugajo, da bodo ujetnike postrelili, če se bode prikazal kak vojak ali zaščitnik, zato je niti s posredovalci ni mogoče poslati eskorte. Le s tem pogojem hote roparji, ko bodo vsprejeli odkupnino, izpustiti ujetnike. Nadejati se je, da se to zgodi kmalu.

Žitne carine v Nemčiji.

Iz Berolina se poroča, da je slobodnomiselna stranka predlagala v poslaniški zbornici, naj se za-

hteva od vlade, da predloži material o žitnih zalogah in o tem, česar se je nadejati za bodočo žetev. Na žitni borski gredo cene žita kvišku. Včerajna naša vest, da bodo socijalni demokrati porabili to priliko, se potrjuje. Začela se je agitacija proti „politiki podraževanja kruha“. Na vseh shodih, ki se bodo sklicali, protestovalo se bode proti odloku vlade ter postavilo na dnevni red: „Žitna carina in državna vlada“.

Razpor mej Anglijo in Portugalom.

Preporo uprašanje mej Anglijo in Portugalom, ki je zadnji čas prouzročilo toliko hrupa, bode brzkone v kratkem poravnano. V Londonu mej Salisbury-em in Soveralom skleneni načrt pogodbe bode se predložil te dni portugalski zbornici v potrjenje. Vlada se je že pobrigala, da si zagotovi večino zbornice, da bode ta pogodba vsprejeta nespremenjena. Še v prvi polovici tega meseca bode se pogodba podpisala in ratifikovala v Londonu. Angleško-portugalska komisija bode določila meje, preporna uprašanja pa se bodo reševala po razsodiščih. Določilo so se natanko pravice obeh strank in tako vsaj začasno končal prepir.

Francosi v Afriki.

V Liverpool došli parobrod „Lagos“ prinesel je iz Afrike vest, da so si prisvojili Francozi kos morske obali, dolge kacic 200 angleških milj. Guverner v Konakry-u, francoski naselbini v Serra Leone, došel je z dvema vojnima ladjama, da proglasi ozemlje od St. Andreasa do Cavalij-a za francosko posest. Vodja ekspedicije je izrekel, da to ozemlje pripada že več let Francozi, da so se torej le ponovile stare pravice. To nenadno postopanje vzbudilo je mnogo hrupa, vender so se pomirili naseljeni trgovci, ko se jim je zagotovilo, da za zdaj ne bode treba plačevati jim ničesar, kar seveda ne bode moglo na dolgo ostati tako.

Domače stvari.

— (V državnega zbora budgetnem odseku) je včeraj poslanec Šuklje naglašal potrebo, da se v Ljubljani zgradi novo poštno poslopje in grajal, da se rabijo samo jednojezični pečati in tiskovino in to po slovenskem ozemlju. Minister Bacquhem izjavil, da se bode v kratkem predložil zakonski načrt glede novih poštnih poslopij v Ljubljani in Mariboru. Je li o pečatih in tiskovinah tudi kaj odgovoril, o tem nemamo poročila. Glede železnice iz Divače v Loko in čez Karavanke pa je minister obljubil, da bode še letos, kolikor dopušča kredit, naročil načrt za jedno teh prog.

— (Viško-Glinške čitalnice velika ustanovna slavnost.) a ne koncert, kakor se je včeraj po neljubem naključji tiskalo, bode prava ljudska veselica. Razven „Sokola“ in „Slavca“ naznanilo je tudi več družeb svojo udeležbo, prišli bodo rodoljubi iz vseh krajev okolice Ljubljanske.

— (Družba sv. Cirila in Metoda) je vsled dobrotne posredovanja c. kr. učitelja in dež. poslanca gospoda Srečka Stegnar-ja od slayne Giontinijeve knjigotržnice prejela že opetovano prelepih zbirek mnogovrstnih knjig. Vse one darovanine so bile vedno kar najbolj pripravne slovenski šolski mladini. Družbino vodstvo je v svoji majnikovi seji tem povodom izreklo imenovan, vselej domorodni knjigotržnici iskreno svojo zahvalo. — Dolžnost mu je ob tem obvestiti in ob enem na to sl. firmo opozoriti i naš slovenski svet. Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— (Pri Tivolskem gradu) je sedaj nekdanji mali ribnik že popolnoma zasut in uravnan. Ob strani senčnatga prostora postavile se bode klopi. Studenec za ribnikom ostane, da njegovi oboževalci ne bodo pogrešali zdravilne moči.

— (Nov frančiškansk samostan) zgradil se bode v kratkem, najpozneje prihodnje leto, na Brezji na Gorenjskem. O. o. frančiškani opravljali bodo v novi cerkvi, ki bode drugo leto gotova, vsa cerkvena opravila.

— (V tabačnitovarni) zidalo se bode letos še jedno poslopje, proračunjeno na 46.000 gld. Poslopje bode v dve nadstropji in rabilo bode kot skladišče. Dela se bodo skoro razpisala, ker se zgradba prične še to poletje.

— (Iz Zagreba:) Tukaj se sedaj širi vest, da so vsa nasprotstva poravnana in da bode nadškof Zagrebški vender le Sarajevski nadškof dr. Stadler. „Bosnische Post“ piše, da je imenovanje že gotovo in da bode te dni uradno proglašeno. — Te dni ostavi Zagreb, kjer je bival celih šestnajst let, umirovljeni vseučilišni profesor dr. Vojnović, ki se bode, kakor čujem, v jeseni naselil v Trstu. — Umrl je danes (4. t. m.) g. Berut, župnik Koprivniški in iskren rodoljub. Bil je več let deželni poslanec in se zlasti v Rauchovi dobi odliko-

val s svojo odločnostjo. Imel je nekaj nad 60 let. Blag mu spomin!

— (Občni zbor podpornega društva za bolne in onemogle ude v Ljubljani) vršil se je v Šrajnerjevi pivarni in bil mnogobrojno obiskan. Predsednik g. Bonač otvoril zbor, računovodja g. Grilec pa poroča o društvenem premoženju. Društvo imelo je v preteklem letu 2057 gld. 73 kr. dohodkov, 572 gld. 52 kr. stroškov, in ostalo je čistega premoženja 1485 gld. 21 kr. Računski sklepi se jednoglasno odobre, ko je g. Delakorda poročal, da so računi in društveno premoženje v najlepšem redu. V odbor so bili jednoglasno izvoljeni: Ivan Bonač, predsednik, Jakob Kovatič podpredsednik, Dragotin Šušteršič, blagajnik, Ivan Grilec, zapisnikar in računovodja, nadalje: Josip Majer, Ivan Strečner, Fran Delakorda, Josip Žgank in Ivan Hibšer. Konečno se je izrekla še zahvala kranjski hranilnici za podarjenih 100 gld.

— (Okrajni zastop Kozijanski.) Dr. Fran Rausch, odvetnik v Kozjem, odpovedal se je načelnstvu v okrajnem zastopu in volil se je mesto njega narodni trgovec in poštar gosp. Fran Dvornik, ki je načelnstvo tudi prevzel.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Cetinje 4. junija. Zadnje dni so zopet oboroženi Albanci večkrat udrli čez črnogorsko mejo, posebno v okraji podgoriškem. Bili so brez žrtev pognani nazaj. Črnagora poslala je Porti nujno prošnjo, naj napravi red.

Berolin 4. junija. „Norddeutsche Allgemeine“ pravi, da je trditev v „Hamburger Nachrichten“, da so se vsled krivde sedanje vlade poprej dobri odnošaji mej Nemčijo in Rusijo po Bismarckovem odstopu bistveno premenili, zlovoljna izmišljotina, s katero se hoče vznemirjati javno mnenje.

London 4. junija. Angleška banka znižala je diskont na 4%.

London 4. junija. Na metropolitanski progi trčila dva osebna vlaka. Dve osebi mrtvi, več ranjenih.

Dunaj 5. junija. Cesar podelil knezoškofu Zwergerju red železne krone prve vrste, stolnemu dekanu sekovskega stolnega kapitelnja, Wintererju, komturski križ Fran-Josipovega reda.

Dunajsko Novomesto 5. junija. Cesar naidušene vsprejet došel zjutraj, ogledoval več ur vojaško akademijo in se ob 1. uri vrnil na Dunaj.

Praga 5. junija. Razglas rektorja češkega vseučilišča svetu je dijaštvu, naj nadaljne ponužne demonstracije opusti, ker bode policija proti takim najstrožje postopala.

Carigrad 5. junija. Do sinoči ob jednajstih nobene vesti, da bi bili roparji ujetnike izpustili. Dasi so se vojaki umaknili nazaj, so roparji vender nezaupni. Bankir Israel in dragoman Eckart sta še v Kirkilipe, a ne vesta ničesar o ujetnikih. Roparji odkupnine še neso vzeli.

Razne vesti.

* (Izlet k češki razstavi v Prago) pripravila pevsko društvo v Belemgradu, kakor se poroča.

* (Postaja Čerkeskič, kjer se je dogodil napad na železniški vlak, leži sredi potoja mej Drinopoljem in Carigradom, kake štiri ure železniške vožnje od Carigrada in je siromašna vas, čisto na samoti. Cele ure ni videti človeškega prebivališča. Kraj je obdan z nizkimi golimi holmi, za katerimi se razprostira Rodopsko gorovje, v katerem so že od nekda imeli razbojniki svoje zavetišče. Na tej postaji je navadno pri vlakih, ki vozijo z Dunaja v Carigrad, obed. Tako se je Dunajsko pevsko društvo mudilo tudi binkoštni ponedeljek nekaj ur na tej postaji. Tudi pred dvema letoma ko so roparji ujeli in odvedli z bolgarske postaje Belovo železniška dva uradnika, pobegnili so z njima v Rodopsko gorovje, v katero so gotovo tudi zdaj pobegnili s svojim plenom.

* (Železnica mej sredozemskim in Črnim morjem.) Baron Macar, zastopnik neke belgijske družbe dobil je koncesijo za zgradbo železnice od Samsuna na Črnem morji do Sivasa s pravico, da jo sme podaljšati do Cezareje in do zaliva pri Aleksandriji. Ta železnica bi spajala Črno morje s Sredozemskim. Vsa proga bila bi 1800 kilometrov dolga. Vlada garantuje kakih 14.000 frankov za kilometer, tako se poroča iz Carigrada.

* (Izmejr ranjenih od nezgode,) ki je zadela cirkus Carré, je v Hanoveru jedna ženska že umrla. Tudi nekateri drugi bodo javeljne preživeli težka poškodovanja.

* (Beli sužnji v Ameriki.) Po poročilih katere je podal nek član senatovega odseka za naseljevanje glede postopanja proti avstrijskim poddanikom v Virginiji, se res gode tam nezasišane grozovitosti. Pri grajenji Norfolk-Western železnice postopajo nekateri podjetniki s Čehi huje, nego z nekdanjimi sužnji. Pri obilem delu imajo slabo hrano in še te malo. Če je kdo ubežal, lovili so ga s psi in z napetim revolverjem v roki topli so ga do krvi. Niti s kupljenimi sužnji ni se postopalo tako. Te krivice se bodo odpravile.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tuji:

4. junija.

Pri **Mali**: Muck, Pollak, Markovsky, Schindler, Pernold z Dunaja. — Salzer iz Kranjskegore. — Coraz iz Pulja. — Brandt iz Beljaka. — Werschei, Gabrian iz Kočevja. — Billina iz Linca.

Pri **Slonu**: Tauber, Göber, Steiner, Bugarski z Dunaja. — Platon iz Celja. — Korošec iz Škocijana. — Böhm iz Krnova. — Rosenberg z Reke. — Kraus iz Trsta. — Pfeifer iz Zagreba. — Dr. Burger iz Kočevja. — Dr. Holzinger iz Grada. — Siegfried iz Frankobroda.

Pri **bavarskem dvoru**: Hönigsmayr iz Kočevja. — Pri **avstrijskem cesarju**: Stenovec iz Beljaka. — Grečak z Reke. — Kvas iz Trsta.

Umrla so v Ljubljani:

2. junija: Aleksander Rupnik, delavec, 79 let, in Stefan Kunover, gostač, 71 let, oba v Kravji dolini št. 11, za ostarelostjo.

4. junija: Karol Zupančič, tiskar, 23 let, sv. Petra cesta št. 77, za jetiko. — Vincenc Jager, jermenarjev sin, 4½ mesecev, Marijin trg št. 3, za božjastjo.

V deželni bolnici:

1. junija: Katarina Merhar, zasebnica, 70 let, Vitium cordis.

2. junija: Ivana Truglas, zasebnikova hči 2½ leta, Eclampsie.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
4. junija	7. zjutraj	734.0 mm.	15.0° C	sl. svz.	obl.	
	2. popol.	733.2 mm.	22.6° C	sl. jzh.	d. jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	734.0 mm.	16.5° C	sl. jzh.	jasno	

Srednja temperatura 18.0°, za 0.4° pod normalom.

Loterijske srečke 3. junija.
V Pragi: 50, 47, 34, 74, 86.

Dunajska borza

dné 5. junija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	92 70	—	92 60
Srebrna renta	92 65	—	92 60
Zlata renta	110 95	—	111 05
5% marcna renta	102 25	—	102 50
Akcije narodne banke	999	—	1000
Kreditne akcije	300	—	300 25
London	118	—	117 75
Srebro	—	—	—
Napol.	9 33	—	9 32½
C. kr. cekini	5 56	—	5 55
Nemške marke	57 65	—	57 57½

Tužnega srca naznanjamo sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je naša srčno ljubljena hči, oziroma sestra in svakinja, gospodična

Pepica Grašek

po kratki in zelo hudi bolezni, previdena s svetimi zakramenti za umirajoče, danes ob ¼5. uro popoldne, v 21. letu svoje starosti, mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb nepozabljene predrage ranjke bode v soboto, dne 6. junija ob 5. uri popoldne iz hiše žalosti na Šutni št. 41.

Svete maše za dušnice se bodo brale v župni cerkvi v Kamniku.

Nepozabljivo priporočamo v blag spomin in molitev.

Kamnik, dne 4. junija 1891.

Jernej Grašek, oče. — **Ivana Grašek**, mati. — **Janko Grašek**, brat. — **Ivana Lenassi** roj. **Grašek**, **Anica Grašek**, sestre. — **Julij Lenassi**, svak. (474)

Zahvala.

Vsem prijateljem in znancem, posebno pa gospodom pevcem za izkazanje toliko ginjaivega sočutja o pogrebu mojega draga očeta, izrekam najsrčnejšo zahvalo.

Rakek, dne 5. junija 1891.

(475)

Ivan Fatur.

Senožet

Franca Luokman-a, na dolenjski veliki cesti pod Zelenim hribom, dá se za letošnjo košnjo v zakup.

Več o tem izve se pri lastniku, Poljanska cesta hiš. št. 7 v Ljubljani. (463—2)

KAROL TILL

Ljubljana, Špitalske ulice št. 10.

Šolsko orodje: svinčniki, jermena za knjige, nosila za knjige, držala, škatljice za peresa, žepni noži, pisalci, kleja. **Leseno orodje za risanje:** risalnice, trikotniki, ravnila itd.; kreda, prosti listi, beležnice, palete, zvezki za prepracije, risala, risniki, skrilove deščice, pisne mape, pisni papir, šolski tobolci, šolska tinta, mapa za zvezke, tuš, risalni skladki, risalni brisači, risalni papir, plovcji, držala za svinčnike, hranjevalci za svinčnike, ostrila za svinčnike in za pisalce. (456—1)

Štajerska deželna zdravilnica

Rogatec-Slatina.

Južne železnice postaja: Poličane.

Sezona od 1. maja do 30. sept.

Zdravitev s pitno, topliško in studeno vodo, s sirotko itd.

Brošure in prospekte razpošilja ravateljstvo brezplačno. (386—4)

Tempeljska in Styrija slatina

vedno točinja polnitev v zelo močne steklenice, slavnostno glavberjevosolno zdravilo proti boleznim prebavnih organov in izvrstna svežilna pijača.

Dobiva se pri slatinarstvu v Rogatecu in na Slatini; v Ljubljani pri glavnih založnikih: **Mihaelu Kastnerju** in **Morici Wagnerju** vdovi in tudi v vseh trgovinah z mineralnimi vodami, v boljših specerijskih in drogerijskih prodajalnicah ter v lekarnah.

Lov v Bistrici.

Meščanska korporacija v Kamniku odda lov v Bistrici za šest let, t. j. od 15. julija 1891 do 15. julija 1897, v najem.

Kamniška Bistrica, ki ima krasno lego na meji Koroške in Štajerske, obsega 6254,95 hektarjev, t. j. 10869,04 katastralnih oralov, je lepo arondirana in ima jako lep lov, osobito na divje kozle, srne in peteline.

Pismene ponudbe naj se uložé najkasneje **do 15. dne julija 1891.**

Natančnejši pogoji poizvedó se pri upravnistvu meščanske korporacije v Kamniku brezplačno.

Upravnistvo meščanske korporacije v Kamniku

dné 2. junija 1891.

(464—2)

Razglas.

C. kr. deželno sodišče v Ljubljani privolilo je vsled prošnje lastnika gospoda Fischer-ja Hugona

prostovoljno javno dražbo

njegove hiše št. 2 v Čevljarski ulici
v Ljubljani

zemljejnžižna uloga 275 kat. občine mesto Ljubljana, za izklicevalno ceno 20.000 gld. in izvršitev določilo

na dan 22. junija 1891

zjutraj ob 10. uri v pisarni za to odrejenega sodniškega odposlanca c. kr. notarja **dr. Suppanz-a.**

Dražbeni pogoji, iz katerih tudi sledi, da mora dražbenik pred prvo ponudbo 2000 gld. v gotovini ali v javnih obligacijah po kurzni veljavi izročiti varščine v roke sodniškega odposlanca in da si je prodajalec potrditev prodaje v 14 dneh pridržal, nahajajo se v pregled v tusodni registraturi in v pisarni c. kr. notarja **dr. Suppanz-a.**

Ker je prodaja prostovoljna, ostanejo pri tej hiši uknjižene zastavne pravice ne gledé na skupilo prihranjene.

Ljubljana, dné 30. maja 1891.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Vabilo.

Usojam se naznaniti, da sem obče znano

restavrator „Na pošti“ v Litiji

od gosp. **L. Treo-ta** s sobami za tujce vred prevzel ter vabim slavno p. n. občinstvo najljubneje k

slovesnemu otvorjenju

katere bode

v nedeljo dne 7. t. m. popoldne.

Svirala bode „Karlovarška godba“.

Za izvrstna dolenjska, hrvaška in istrska vina, Koslerjevo marcno pivo in dobra jedila bode vsestransko preskrbljeno.

Z odličnim spoštovanjem udani

Fr. Celestina,
restavratör.

(469—1)

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.